

## اعمال و عبادات پانزدهم رجب

شب پانزدهم رجب و روز آن، یکی از شب ها و روزهای مهم سال است و برای عبادت پیشگان و عارفان، از ایام ویژه سال به حساب می آیند...



شب پانزدهم رجب و روز آن، یکی از شب ها و روزهای مهم سال است و برای عبادت پیشگان و عارفان، از ایام ویژه سال به حساب می آیند.

درهای رحمت الهی در این شب و روز بر روی خلق گشوده می باشد و راه ها و درهای غضب الهی و بدفرجامی، بسته و یا بسیار کم رمق می باشد.

نبی مکرم اسلام(ص) درباره عظمت شب نیمه رجب فرمود: اذا كان ليله النصف من رجب امر الله تعالى خزان ديوان الخلائق و كتبه اعمالهم، فيقول لهم: انظروا في ديوان عبادي و كل سيئه و جدتموها فامحوها و بدلوها حسنات.

یعنی: هرگاه شب نیمه رجب فرار رسد، خداوند سبحان به خزانه داران و کاتبان اعمال بندگان دستوری می دهد و به آنان می فرماید: در دفتر اعمال بندگان من نگاه کنید، هر گناه و بدی در آن دیدید، در این شب آن ها را محو کرده و تبدیل به حسنات نمایید.

هم چنین آن حضرت درباره روزه گرفتن روزهای 13، 14 و 15 و اقامه نماز و تهجد در شب های آن بسیار تأکید نمود و برای آن ثواب فراوانی بیان کرد.

احادیثی که درباره فضیلت نیمه رجب وارد شده اند، بسیارند و از حوصله این مختصر، خارج ولیکن چکیده اعمال آن را به اختصار بیان می کنم:

### الف شب نیمه رجب.

اعمال عبادی این شب شریف عبارتند از: 1- غسل. 2- احیا و شب زنده داری. 3- زیارت امام حسین(ع). 4- شش رکعت نماز (به نحوی که در شب سیزدهم بیان شد). 5- سی رکعت نماز، که در هر رکعت، پس از حمد، ده بار سوره توحید (قل هو الله احد) قرائت گردد. 6- دوازده رکعت نماز، که در هر رکعت، سوره حمد، سوره توحید (قل هو الله احد)، سوره فلق (قل اعوذ برب الفلق)، سوره ناس (قل اعوذ برب الناس)، آیه الکرسی (الله لا اله الا هو الحي القيوم) و سوره قدر (انا انزلناه في ليله القدر) را چهار بار بخواند و پس از سلام نماز، چهار بار بخواند: الله الله ربي، لا اشرك به شيئاً و لا اتخذ من دونه ولياً. و هر چه می خواهد بخواند.

### ب- روز نیمه رجب

این روز، روز مبارکی است و اعمال عبادی آن عبارتند از: 1- غسل. 2- زیارت امام حسین(ع). 3- ده رکعت نماز سلمان فارسی(رض)، بدین گونه که در هر رکعت، پس از حمد، سه بار سوره توحید (قل هو الله احد) و سه بار سوره کافرون (قل يا ايها الكافرون) را قرائت کند و پس از هر سلام نماز، دست های خویش را بلند و بگوید: لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك و له الحمد، يحيي و يميت و هو حي لا يموت بيده الخير و هو علي كل شي قدير، الها احدا، فردا، صمدا، لم يتخذ صاحبه و لا ولدا.

4- چهار رکعت نماز بخواند و پس از سلام نماز، دست ها را پهن کند و بگوید: اللهم يا مذل كل جبار و يا معز المومنين انت كهفي ...

5- عمل "ام داوود" که مهمترین اعمال این روز شریف است.

هر کسی که می خواهد آن را انجام دهد، روزهای سیزده، چهارده و پانزدهم رجب را روزه بگیرد و در روز پانزدهم در نزدیکی ظهر، غسل کند و به هنگام ظهر، نماز ظهر و عصر را به جای آورد و نمازش را در جایی خلوت به جای آورده و کسی و یا چیزی وی را به خود مشغول نسازد و رکوع و سجود نماز را به نیکویی انجام دهد.

سپس به سوی قبله بنشیند و سوره حمد را صد بار، سوره توحید (قل هو الله احد) را صد بار، آیه الکرسی (لا اله الا هو الحي القيوم) ده بار و آن گاه سوره های ذیل را یکبار به طور کامل بخواند: سوره انعام، سوره بني اسرائيل، سوره كهف، سوره لقمان، سوره يس، سوره صافات، سوره فصلت (حم)، سوره شوري (حم، عسق)، سوره دخان (حم)، سوره فتح (انا فتحناك لك)، سوره واقعه، سوره ملك (تبارك الذي)، سوره قلم (ن و القلم)، سوره انشقاق (اذا السماء انشقت) و ما بعدش تا آخر قرآن کریم را بخواند و چون از خواندن آیات قرآن، فراغت حاصل کرد، در حالی که به سمت قبله است، این دعا را بخواند: صدق الله العظيم، الذي لا اله الا هو الحي ...

پس از دعا، بر زمین سجده کند و دو طرف صورت خود را بر خاک گذارد و بگوید: اللهم لك سجدت و بك امنت، فارحم دئي و فاقتني و اجتهادي و تضرعي و مسكنتي و فقري اليك يا رب.

در این حال، کوشش نما که اشکی از چشمانت جاری شود، اگر چه اندک باشد و این علامت استجابت می باشد. گفتنی است که عمل "ام داوود" را امام صادق(ع) به "ام خالد بربریه" مادر رضاعی خود و مادر داوود بن حسن مثنی بن امام حسن مجتبی(ع) آموخت و آن زن صالحه این عمل را در نیمه رجب انجام داد و از خداوند متعال مسئلت کرد، که فرزندش داوود بن حسن مثنی را از حبس و شکنجه منصور دوانقی (دومین خلیفه عباسی) رهایی بخشد.

چیزی نگذشت که فرزندش از حبس منصور در عراق رهایی یافت و در نزد مادرش در مدینه حاضر گشت.

آن گاه، داوود به همراه مادرش ام خالد بربریه، جهت عرض تقدیر و تشکر به محضر امام صادق(ع) حضور یافتند و امام صادق(ع) به وی فرمود: منصور دوانقی شبی [همان شبی که ام داوود دعا کرد] امیرمؤمنان علی(ع) را در خواب دید و آن حضرت به منصور فرمود: فرزندم را آزاد گردان و الا تو را در آتش می اندازم. منصور، پایین پایش را نگه کرد و دید پر از آتش فروزان است. از خواب بیدار شد و بدنش به لرزه درآمد و در همان حال دستور آزادی تو را صادر کرد.